

Miehet jääneet naisten VARJOON

Joensuussa naiscurlaajat ovat aina olleet vähemmistönä, mutta menestyksen suhteen he ovat olleet selkeä enemmistö. Menestystä on tullut niin SM-sarjassa kuin seniorien MM-kisoissakin ja maajoukkue-edustuksia on lukuisia.

• Tommi Häti

Vaikka curlingia harrastetaan nykyisin ympäri Suomea lukuisilla paikkakunnilla, on SM-mitalit pääosin siroteltu Helsinki-Hyvinkää-Joensuu -akselille. Eikä pidä unohtaa Piekämäen naisjoukkueen saavuttamia mitalieja 90-luvulla.

Joensuu on ollut hyvin edustettuna kotimaan kisoissa aina 80-luvulta alkaen. Pitkät välimatkat eivät ole olleet esteenä aktiiviseen turnausten kiertämiseen. Miesjoukkueet ovat keikkuneet tasaisesti kärkekymmenikössä, Pekka Vaittisen joukkue on kiilannut kahdesti neljänneksi, mutta mitalit ovat napsineet naiset.

Minna Malisen joukkue on saanut pari SM-pronssia, joista ensimmäinen tuli vuonna 1999 ja SM-cupin voitto paria vuotta myöhemmin. Helena Timonen joukkueineen on saavuttanut muutaman pronssin, joista viimeisin edelliskaudelta. Samainen porukka on menestynyt myös seniorien MM-kisoissa jäädessä täpärästi neljänneksi vuonna 2008. Joukkueessa on toki pelannut pääkaupunkiseudulta pelaajia joensuulaisten lisäksi, joten ihan puhtaasta joensuulaissikerästä ei voida puhua.

Joensuulaiset mukaan edustus-joukkueisiin Minna Malisen menestysryhmässä pelasivat mm. Sari Laakkonen ja Katri Määttä, jotka ovat Minnan lisäksi olleet edustustehtävissä hyvinkääläisiin pohjautuvissa maajoukkueissa.

– Arvokisoihin pääsin ensimmäisen kerran varapelaajaksi Kanadan St. Johnin MM-kisoihin 1999. Jaana Jokelan joukkueessa oli tuolloin liikehdintää kokoonpanossa ja lopulta olin osa perusr ryhmää. Sitten kapteeniksi tuli hyvinkääläinen Kirsi Nykänen. Sari Laakkonen liittyi myös ryhmään ja näin meidän SM-sarjaa kiertänyt joensuulaisjoukkue hiljalleen hajosi.

Seuraavat vuodet Minna pelasi Kirsi Nykäsen joukkueessa ja saavutti siinä sivussa viisi Suomen mestaruutta ja arvokisoissa vieraili peräti seitsemän kertaa. Uran parhaat hetket osuivat tuohon aikakauteen ja hän suitsurtaakin estoitta loistavaa joukkuehenkeä, joka tuolloin heidän välillään vallitsi.

– Muutin Helsinkiin ja pidin curlingista vajaat pari vuotta taukoa. Palasin kuvioihin viime kaudella ollen varapelaajana naisten SM-sarjassa Helena Timosen joukkueessa, joka sai pronssia kauden päätteeksi. Tämä kausi jää minulta väliin olkapään ja niskanseuduilla olevien kiputilojen vuoksi. Curlingin parissa tulen varmasti viettämään enemmän ja vähemmän koko loppuikäni. On tämä kuitenkin niin hieno laji, Minna hehkuttaa.

Timosen joukkue lähellä MM-mitalia

Joensuussa naiscurling alkoi kehittyä 90-luvun alkupuolella. Mimmi Koivula ja Helena Timonen kuuluivat ensimmäisten joukkoon. Koivulan ensikosketus lajiin oli tosin tapahtunut jo Hyvinkäällä 80-luvun lopulla, mutta varsinaisen innostus alkoi Joensuussa. Timosen sitä vastoin mukaan toi puhdas sattuma.

– Kuuluin tällaiseen naisten liikuntaklubiin ja kävimme tutustumassa erikoisiin lajeihin ja yksi kaunis kerta se sattui olemaan eksoottiselta vaikuttanut curling. Ihastuin oitis lajiin ja aloitin pelaamisen syksyllä 1994, Helena muistelee.

Sari Laakkonen on ollut jo viidesti arvokisoissa. Paras sijoitus EM-kisojen seitsemäs sija vuonna 2004.

Minna Malisen joukkueen naiset ovat olleet mukana useaan otteeseen naismaajoukkueessa. 90-luvun puoivälissä otetussa kuvassa Tarja Härmä, Minna Malinen, Katri Määttä ja Sari Laakkonen.

Aluksi Mimmi ja Helena pelasivat eri joukkueissa mutta osallistuivat ensin parina vuotena SM-kisoja varten koottuun joensuulaiskokoonpanoon ja myöhemmin se muuttui pysyväksi ratkaisuksi.

Seniorisarjojen syntyminen sai myös joensuulaiset liikkeelle ja MM-kisoihin on osallistuttu komeat viisi kertaa, joista viimeisin visiitti oli enemmän kuin lähellä viedä heidät mitalile.

– Kun Kai Pahl alkoi valmentaa meitä Timo Kausteen antaessa taustatukea, palasia loksahdella paikoilleen. MM-kisojen tähtiherkkiin kuului voitto Kanadan naisista, jotka äityivät kehuaan poistopeliämme ylistävästi: "he ovat todellinen poistojoukkue, ihan kuin Markku kavereineen ja he hoitivat sen hyvin". Ensimmäinen semiottelu hävitettiin viimeisellä kivellä parilla sentillä ja pronssipeli sentillä. On tullut monta kertaa kelattua nuo tapahtumat ja olisi se voinut meille päin kallistua kun niin lähellä kerankin oltiin, Helena huokailee.

Väli vuosi

Tällä kaudella Joensuusta ei osallistu yhtään naisjoukkueita SM-sarjaan. Pirkät kilpailumatkat väistämättä rassaavat työssäkäyviä ja nyt tuntui olevan monelle pelaajalle sopiva hetki vetää henkeä ja ladata akkuja. Niinpä tämä talvi menee enemmän paikallissarjan parissa, mutta vuoden päästä saattaa tilanne olla taas aktiivisempi.

Vaikka Joensuun naiscurling on menestynyt enemmän kuin hyvin, ottaen huomioon että käytännössä siellä ei ole ollut muita joukkuei-

Kuvan kolmikko on pelannut yhdessä Helena Timosen kanssa jo 90-luvulta alkaen. Kuvassa vasemmalta alkaen Eila Mantsinen, Mimmi Koivula ja Terttu Pakarinen.

ta kuin nämä kaksi menestyjää, ei uusia manteliperijöitä ikävä kyllä ole näköpiirissä. Aktiivisempaa junioritoimintaa tarvittaisiin ja sille puolelle onkin seurassa selkeitä suunnitelmia alkavalle kaudelle.

Naisten menestymisen on pitkälti perustunut heidän omaan innokkuuteensa, mutta ei pidä unohtaa miespelaajien antamaan taustatukea ja kannustusta. Miika Malinen ja Pekka Vaittinen saavat varauksetonta kehua läpi vuosien antamastaan tuesta, joka on osaltaan auttanut heitä eteenpäin. ■

Joensuun naisjoukkue saavutti pronssia kaudella 2008/09. Kuvassa vasemmalta alkaen Terttu Pakarinen, Minna Malinen, Eila Ilmakangas, Kirsti Kauste, Mimmi Koivula ja Helena Timonen.

Joensuussa käynnistellään uutta valmennusjärjestelmää

Perinteikäs Joensuun Curling vahvistaa toimintaansa uudella valmennusjärjestelmällä mikäli asiat etenevät toivotulla tavalla. Tavoitteena on tarjota koululaisille mahdollisuus harjaannuttaa curlingin taitoja koordinoitusti.

Joensuun Curling lähtee kauteen uuden puheenjohtajansa Mikko Saastamoisen johdolla. Pari vuotta puheenjohtajana toiminut Pekka Lautanen siirtyi syrjään työkiireiden johdosta ja kun tilalle esitettiin Saastamoista niin hän oli valmis tarttumaan haasteeseen. Sarjassa on mukana taas toistakymmentä joukkueita kahdella sarjatasolla mutta lisäksi otettaisiin mukaan.

– Parhaimmillaan 90-luvulla meillä oli noin 150 harrastajaa mutta sittemmin ovat määrät liikkuneet 60 tietämissä. Enemmänkin harrastajia siis mahtuisi ja tulevalle kaudelle pyritään toimimaan siihen suuntaan. Yksi mietinnässä ollut asia on firmaliiga, josta olisi sitten luontevaa innokkaimpien hypätä normaaliin sarjatoimintaan.

Olympiavuosi tarjoilee curlingille näkyvyyttä vaikkei Suomi mukana olekaan. Joensuussa ollaan valmistautunut esittelyiden ja avoimien ovien muodossa tulevan kevään kasvavaan kysyntään.

Uusi valmennusjärjestelmä on alkavan kauden selkein uudistus. Idean takana on Joensuun curlingin yksi isoista nimistä nimittäin Matti Virtaala. Häntä on kiittäminen lajin merkittävästä edistämisestä jo 80-luvulta alkaen. Nyt tulille laitetaan tuorein idea eli valmennusjärjestelmä, joka toteutetaan Urheiluakatemia-järjestelmän puitteissa. Neuvottelut ovat vielä kesken joten nähtäväksi jää toteutuuko se tällä kaudella.

Joensuun ajankohtaisiin uutisiin ja historiaan voi tutustua: www.joensuuncurling.fi